

Arbeiderpartiets uformuende

Nordlandsposten
3. 10. 84 14

De fleste lesere vil minnes Thorbjørn Jaglands iherdige innsats under siste års valgkamp. Så snart han åpnet munnen – og det gjorde han ofte – preket han om solidaritet og «solidaritetsmilliard.» Ved å forhøye formueskatten skulle milliarden skaffes til veie. Ja, så ihuga drev han sin forkynnelse at jeg tenkte at det nok ville komme et betydelig bidrag fra Jagland selv. At jeg kunne være så naiv! For hør nå: I skatteministerens for Lier står Jagland oppført med 0 i formue. Ifølge ligningen for Røyken står stortingspresident Kirsti Kolle Grøndahl oppført med kr. 0,00 i formue. Den økonomiske situasjonen er like vanskelig for en rekke andre kjente AP-topper. I Oslo står bl.a. følgende oppført med kr. 0,00 i formue: Thorvald Stoltenberg, Jens Stoltenberg, Einar Førde, Grete Berget, Grete Faremo, Bjørn Tore Godal, Gudmund Hernes, Johan Jørgen Holst.

Nå i ettertid forstår jeg Jaglands kamp for «solidaritet». Han er klar over at han selv slipper å bidra med en øre. Men det kan være greit å inkassere noe hos minstepensjonister som gjennom slit, forsakelse og sparsomhet har lagt seg opp noen kroner til alderdommen.

Lesning av gamle aviser er ofte interessant. I Aftenposten 8.2.40 står det at verne- skatt skal innføres i Norge. Det brukne

gævers menn er plutselig blitt forsvarsvenner. Aftenposten opplyser at verne- skatt først skal ilignes ved inntekter på 10.000,- Ved å sette inntektsgrensen så høyt ville storparten av AP's velgermasse slippe å bidra med noe. Til sammenligning kan jeg nevne at i Sverige ble inntekter på 2.000,- ilignet med 6 kr, mens en inntekt på 5.000,- ble ilignet 66 kr.

Et annet eksempel på sosialistisk solidaritet finnes i et avsnitt i Protokollkomiteens innstilling, O. IX-1949 side 43. Her står det: «De grupper som ved kgl. res. med hjemmel i den provisoriske anordning ble fritatt for militærtjeneste innbefattet med fagorganisasjonens administrasjon. Dette personell ble allikevel stilt på linje med regjeringskontorenes personell og fritatt for militærtjeneste.»

I Nordland finnes en egen form for praktisering av solidaritet, den såkalte Bodømodell. Den er utviklet og praktisert av en dame. Damen skal tilhøre fylkesordførers nærmeste krets.

Selv om det ikke blir noen sammenslåing av AP og SV med det første, må det jo erkjennes at de to partier har flere ting felles. Dette med solidaritet og deling av godene synes maktpåliggende for begge. Ut fra de eksempler vi har sett synes jeg partiene burde kunne samles om følgende ordspråk:

Vi vil dele dine goder.

Intet bidrag. Intet bidrag fra Thorbjørn Jagland til «solidaritetsmilliard».

Alle lesere vil huske partileder Bondeviks forsikring om at han ikke vil godta noen forhøyelse av formueskatten. Man husker at det ikke tok Jagland lang tid for å få Bondevik med på «milliard».

Sistnevnte begrunnet løftebruddet med at man måtte unngå kaos. Ut fra dette vil jeg foreslå at KrF velger som valgspårk foran neste valg:

Unngå kaos – stem Arbeiderpartiet!

John Sand

Av voldens historie

Nordlandsposten
Bodø 7. jan. 1994.

Dag Ove Johansen (Nordlands- posten 29.12) har helt rett i at det ikke var tyskerne som først tok i bruk konsentrasjonsleire. Når han hevder at spanjolene var først ute med slike leire stemmer ikke det med de leksika jeg har tilgjengelig. Her står det at det var engelskmenn som først tok i bruk konsentrasjonsleire. «Boere, kvinner og barn ble innesperret i k. leire hvor helseforholdene lå på et uhyre lavt nivå», står det i et av mine leksika.

Det undrer meg at Johansen unnlater å nevne den verste terrorist i vårt århundre, den «store» Stalin. Til Aftenposten 9.2.91 sa kommunistpartiets tidligere formann, Martin Gunar Knudsen: «Bare i førkrigsåret 1939 skulle 16 millioner sovjetborgere ha blitt utryddet på Stalins ordre.» Knudsen nevner også skremmende høye tall i forbindelse med andre utrenskninger i Stalin-tiden. «I perioden 1917-1959 ble 66,7 millioner sovjetborgere utryddet, da er krigens ofre ikke medregnet» sa Knudsen til Aftenposten.

I april 1950 la den amerikanske senator William Langer fram en rapport om utdrivelsen av tyske fra Øst-Europa. I Langers rapport står bl.a.: «I hele historien finnes ikke en så avskyelig forbrytelse nedtegnet som beretnelsen om hva som foregikk i Øst- og Mellom-Europa. Hele 15-20 millioner mennesker revet opp med roten fra sine tusenårige bosteder og kastet ut i et levende helvete eller drevet som kveg gjennom Øst-

Europas ruiner. Kvinner og barn, gamle og hjelpeløse, skyldige og uskyldige er blitt utsatt for hittil uovertrufne volds- handlinger.»

Det var i forbindelse med disse volds- handlinger at Odd Nansen i oktober 1947 satte i gang en omfattende innsamling til voldsopfrene. Den 13.10. samme år skrev Nansen i Morgenbladet: «Jeg er overbevist om at ikke Europa, ja ikke hele menneskeheten noensinne har stått overfor en lignende katastrofe som den som nå truer millioner og atter millioner av mennesker med undergang.»

Også Stalins elev, Tito, har skrevet et dystert kapittel i voldens historie. Engelskmenn og amerikanere som under siste krig samarbeidet med Tito, ble for et års tid siden intervjuet i svensk TV. Her kom det fram at Tito ved krigens slutt ryddet minst en halv million av sine motstandere av veien.

I sin bok «Krigene etter krigen» gir Gidske Anderson et skremmende bilde av fransk massakre i Algerie i mai 1945. Fru Anderson skriver: «En av de mest forferdelige massakrer i Algeries historie finner sted. Hele arabiske landsbyer forsvinner. Massegraver er fulle av kadavre.» På en annen side står det: «Man skyter landsbyboere uten lov eller dom... Folk blir skutt på ren mistanke om sympatier. Man brenner husene. Man voldtar kvinner, for å ramme mannfolkene i det som kalles «deres ære». Videre beretter Anderson: «Nå ga

John Sand

Terrorist. Stalin den verste terrorist i dette århundre, hevder innsenderen.

guvernør Lacoste general Massau fritt spill. De fikk uttrykkelig høre at det ikke var noen grunn til å hefte seg med rettslige hensyn... Det startet gjerne med at flere hundre mennesker ble arrestert og tatt til avhør under tortur.» Også kvinner ble torturert, forteller fru Anderson.

Hvor mange millioner som er blitt offer for vold i den øvrige verden kan vi ikke engang gjette oss til.